

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/110/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200143
Dátum vydania rozhodnutia: 14. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200143.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej /sudca spravodajca/ a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: GreMi KLIMA, s.r.o., so sídlom Kragujevská 9, 010 01 Žilina, IČO: 36 424 676, právne zast.: JUDr. Michal Brož, advokát, so sídlom A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova č. 10, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: PO/BEZ/2020/2900, O-53/2020 zo dňa 18.03.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 30S/60/2020-80 zo dňa 15. decembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom, č. k. 30S/60/2020-80 zo dňa 15. decembra 2021, podľa ust. § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2020/2900, O-53/2020 zo dňa 18.03.2020, ktorým podľa ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o „Správnom konaní“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina, č. k. IPZA_KHIP/ROZ/2020/1033-270 zo dňa 07.01.2020. Prvostupňovým rozhodnutím Inšpektorát práce v Žiline uložil podľa § 19 ods.2 písm. a) bod 2, zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zák. č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 125/2006 Z. z.“) a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov žalobcovi pokutu vo výške 1 500,- Eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 125/2006 Z. z.,

ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 až 4 zákona č. 125/2006 Z. z., ktorý bol vykonaný v dňoch 26.11.2018, 13.12.2018, 17.01.2019 u účastníka konania na kontrolovanej prevádzke Liptovská Lúžna č. 481 a na inšpektoráte práce, spočívajúce v porušení:

§ 6 ods. 1 písm. o) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 508/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, spočívajúce v tom, že účastník konania ako zamestnávateľ ku dňu zahájenia výkonu inšpekcie práce 26.11.2018 v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby obsluhu vyhradeného technického zariadenia tlakového skupiny Ba (kotol V triedy) v zmysle vyhlášky č. 508/2009 Z. z. „Nízkotlakový teplovodný kotol na pevné palivo, výrobcu Ján Šamata (Česká republika), v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120 kW, výstupná teplota 90 ° C, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa" nachádzajúci sa na prevádzke účastníka konania Liptovská Lúžna č. 481, vykonávala osoba s odbornou spôsobilosťou podľa § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 508/2009 Z. z., ktorým bol vydaný platný preukaz, nakoľko účastník konania na výkon práce kuriča v kotolni na pevné palivo zaradil zamestnanca M. Q. (F.. XX.XX.XXXX), ktorý nemal platný preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo (kurič v čase zahájenia inšpekcie práce vlastnil kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na plyné palivo). O náhrade trov konania žalobcu rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný, rovnako nepriznal náhradu trov ani žalovanému v zmysle ust. § 168 SSP a contrario, pretože nevznikli podmienky na jeho aplikáciu - výnimočnosť situácie.

2. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že výkon inšpekcie práce u žalobcu bol zameraný na kontrolu dodržiavania právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, vzťahujúcich sa na prevádzku vyhradených technických zariadení elektrických a kotolne na pevne palivo v prevádzke Liptovská Lúžna č. 481. Z inšpekcie práce bol vyhotovený Protokol č.: IZA-4-17-2.1/P-E22-18 zo dňa 17.01.2019, ktorý bol prerokovaný dňa 17.01.2019 s konateľom žalobcu E. G., ktorý písomne do protokolu uviedol, že so zistenými nedostatkami súhlasí. Na základe zisteného nedostatku za porušenia uvedené v bode č. 5 protokolu, popísané vo výrokovej časti rozhodnutia, bolo účastníkovi konania zaslané oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 29.11.2019, ktoré prevzal dňa 02.12.2019, ku ktorému sa vyjadril dňa 09.12.2019. Zo stanoviska správneho orgánu k vyjadreniu účastníka konania okrem iného vyplýva, že plynové kotolne sú na rozdiel od kotolní na pevné palivo vybavené bezpečnostným zariadením, ktoré odstaví plynový kotol z prevádzky pri vzniku nebezpečných situácií, ako je najmä únik plynu do priestoru kotolne, zistenie prítomnosti oxidu uhoľnatého v priestore kotolne, prekročenie najvyššej dovolenej teploty výstupnej vody z kotla, pokles tlaku spaľovacieho vzduchu, zaplavenie kotolne a pod.. Kotolne na pevné palivo takéto zabezpečenie často nemajú a najčastejšou príčinou smrteľných pracovných úrazov v kotolniach na pevné palivo bola otrava oxidom uhoľnatým z dôvodu nedostatočného vetrania priestoru kotolne. Každý druh paliva je nebezpečný niečím iným. Kurič bol v zmysle rozsahu uvedenom v preukaze oprávnený obsluhovať výlučne nízkotlakový kvapalinový kotol V. triedy s vykurovacím médiom: plyn. Kotol, ktorý kurič obsluhoval bol nízkotlakový kvapalinový kotol V. triedy s vykurovacím médiom: pevné palivo. Kurič teda vykonával činnosť mimo rozsahu uvedenom v kuričskom preukaze. Rozsah preukazu uvádza uchádzač o kuriča už v žiadosti, ktorú zasiela oprávnenej organizácii na výchovu a vzdelávanie, ktorá zabezpečí odbornú prípravu kuriča. Inšpektori práce pri výkone inšpekcie práce posudzujú, jednak či v prvom rade obsluha kotla s výkonom nad 100 kW má kuričský preukaz, resp. či predložený rozsah preukazu zodpovedá obsluhovanému kotlu (v členení nízkotlakový resp. stredotlakový, kvapalinový resp. parný a druh paliva). Pri obhliadke kotolne na pevné palivo bolo zistené, že účastník konania prevádzkuje nízkotlakový kotol V. triedy na pevné palivo. Kurič v čase fyzickej obhliadky nebol prítomný v kotolni, nakoľko sa jednalo o kotolňu s občasnou obsluhou. Kuričský preukaz nebol v deň obhliadky predložený účastníkom konania s tým, že bude zaslaný inšpektorovi práce elektronickou poštou. Inšpektor práce teda v deň začatia inšpekcie práce nemohol vydať kuričovi hneď na mieste ústny

zákaz činnosti na obsluhu kotla. Nakoľko účastník konania zabezpečil požadovanú odbornú spôsobilosť kuriča do dňa prerokovania protokolu, nebol vydaný zákaz kuričovi ani v deň prerokovania protokolu. Zamestnanec M. Q. v čase zahájenia inšpekcie práce vlastnil kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na plynné palivo. Výkonom inšpekcie práce a z predložených dokladov bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil, aby obsluhu vyhradeného technického zariadenia tlakového skupiny Ba (kotol V triedy) v zmysle vyhlášky č. 508/2009 Z. z. „Nízkotlakový teplovodný kotol na pevné palivo, výrobca Ján Šamata (Česká republika), v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120 kW, výstupná teplota 90°C, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa" nachádzajúci sa na prevádzke účastníka konania Liptovská Lúžna č. 481, vykonávala osoba s odbornou spôsobilosťou podľa § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 508/2009 Z. z., ktorým bol vydaný platný preukaz, nakoľko účastník konania na výkon práce kuriča v kotolni na pevné palivo zaradil zamestnanca M. Q. (F.. XX.XX.XXXX), ktorý nemal platný preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo, čím účastník konania porušil § 6 ods. 1 písm. o) zákona č. 124/2006 Z. z. v nadväznosti na § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 508/2009 Z. z. Ďalej správny orgán s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 2 písm. a) bod 2. zákona č. 125/2006 Z. z. zdôvodnil na stranách 6 až 8 odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia výšku uloženej pokuty a po zhodnotení všetkých odôvodnení rozhodnutia uvedených kritérií ako i vyjadrenia účastníka konania dospel k záveru, že pokuta vo výške 1.500,- Eur plní výchovnú aj represívnu funkciu vzhľadom na to, že má postihovať protiprávne konanie a je žiadúce, aby bola citeľná aj v majetkovej sfére páchatela správneho deliktu, a nemôže sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, pretože nie je predpoklad, že by splnila svoj účel. Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 2. zákona č. 125/2006 Z. z. inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za vykonávanie činnosti bez oprávnenia, osvedčenia, preukazu alebo povolenia, ak na vykonávanie činnosti je potrebné oprávnenie, osvedčenie, preukaz alebo povolenie, ktoré vydáva Národný inšpektorát práce, inšpektorát práce, fyzická osoba alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu od 300,- Eur do 33.000,- Eur. Žalovaný sa v žalobou napadnutom rozhodnutí stotožnil so skutkovou a právnou argumentáciou obsiahnutou v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, na ktorú v podrobnostiach odkázal. K odvolacej argumentácii žalobcu, že zistený nedostatok okamžite odstránil, žalovaný uviedol, že táto okolnosť s odkazom na inštitút objektívnej zodpovednosti za správne delikty nie je spôsobilá založiť účastníkovi konania žiaden zákonný liberačný dôvod, na základe ktorého by sa tento mohol vyvinieť zo zodpovednosti za spáchanie zisteného deliktu. Vo vzťahu k procesným námietkam ohľadne nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a nedostatočného vysporiadania sa so skutočnosťami namietanými účastníkom konania v rámci začatého správneho konania uviedol, že s týmito sa nemôže stotožniť z dôvodu, že po dôslednom a náležitom posúdení odôvodňujúcej časti napadnutého aktu zistil, že z predmetného odôvodnenia je zjavné, ktoré konkrétne skutočnosti, skutkové okolnosti a dôkazy boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení získaných dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a aký postoj správny orgán zaujal, resp. akým spôsobom sa vyrovnal s jednotlivými námietkami, návrhmi a argumentáciami účastníka konania, ktoré tento vzniesol v rámci začatého správneho konania a aké konkrétne relevantné závery správny orgán urobí o tom, do akej miery mala/nemala namietaná argumentácia účastníka konania vplyv na právne posúdenie danej veci. Vydané rozhodnutie disponuje všetkými obsahovými zákonnými náležitosťami v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku a má všetky atribúty zákonitosti. Vo vzťahu k odvolaciemu tvrdeniu účastníka konania, že kurič s preukazom na obsluhu nízkotlakového kotla s výkonom nad 100 kW (kotol V. triedy) môže obsluhovať akýkoľvek kotol V. triedy, bez ohľadu na druh teplonosného média (para, teplá voda, horúca voda) a druh paliva (pevné, kvapalné, plynné, elektrická energia) a že v žiadnom právnom predpise pre túto oblasť právne predpisy nestanovujú, že v preukaze musí byť uvedený konkrétny druh paliva, odkazuje na zákonnú dikciu § 16 ods. 5 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z., v ktorej je zakotvené, že v preukaze sa uvedie činnosť, na ktorú sa preukaz vydáva a podľa potreby aj rozsah činnosti. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že v preukaze na obsluhu kotla V. triedy vzhľadom na rôzne druhy teplonosného média (para, voda), ktoré sa diametrálne odlišujú a každý druh má iné zabezpečovacie zariadenia a rôzne druhy paliva (pevné, kvapalné, plynné, elektrická energia), z ktorých každý druh má iné nebezpečné vlastnosti, sa nevydávajú na celý možný rozsah a preto je potrebné ich rozsah vymedziť, a teda vymedzenie rozsahu činnosti priamo v preukaze je plne v súlade s § 16 ods. 5 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z.. S ohľadom na konštatované nesúhlasil s tvrdením

účastníka konania, že vymedzenie rozsahu činnosti v preukaze nemá oporu v právnych predpisoch Slovenskej republiky. Podľa skutkových zistení účastník konania požiadal o vydanie preukazu pre p. M. Q. na činnosť: „Obsluha vyhradených technických zariadení - tlakové zariadenia (kurič V. triedy na plynné palivo)" a Inšpektorát práce Banská Bystrica po úspešnom absolvovaní vzdelávacej aktivity dotknutého zamestnanca vydal v súlade s platnými právnymi predpismi kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol kurič p. M. Q. oprávnený obsluhovať kvapalinové kotle V. triedy na plynné palivo. V spojení s výškou ukladanej sankcie žalovaný má za to, že zo strany správneho orgánu prvého stupňa bola výška ukladanej sankcie náležite zdôvodnená čo do dôvodu a čo do výšky, s prihliadnutím na osobitosti a špecifiká daného prípadu a za plnej akceptácie zákonných kritérií plynúcich mu z ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a) bod 2. a § 19 ods. 6 zákona č. 125/2006 Z. z., a preto uložená sankcia vo výške 1.500,- Eur za spáchanie tohto správneho deliktu sa žalovanému javí ako primeraná a uložená na možnej spodnej hranici zákonnej sadzby, plniaca preventívnu a výchovnú ako aj represívnu funkciu. Poukázal pritom na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2SŽ-oKs 56/2006 a sp. zn. 2SŽp 27/2011. Podľa žalovaného bol postup správneho orgánu prvého stupňa v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu, t.j. dňa 26.11.2018, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 6 ods.1 písm. o), § 16 ods. 5 písm. d) tohto zákona, ako i v intenciách ustanovení vyhlášky č. 508/2009 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 1, § 3 písm. b), § 4, § 17 ods. 1 písm. a) tejto vyhlášky. Taktiež podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 3, § 19 ods. 2 písm. a) bod 2, § 19 ods. 6 zák. č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zák. č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti prvej a druhej hlavy Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten sa stotožnil s rozhodnutím žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, pričom konštatoval, že správne orgány dostatočne a zrozumiteľne uviedli vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami ako aj vlastnú právnu úvahu vo vzťahu k týmto dôvodom, pričom je zrejmé na základe akých právnych úvahy dospeli k záveru o vyvodení zodpovednosti žalobcu za iný správny delikt v zmysle ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a) bod 2. zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci t.j. zákona č. 124/2006 Z. z. a vyhlášky č. 508/2009 Z. z., ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 až 4 zákona č. 125/2006 Z. z. u žalobcu na kontrolovanej prevádzke Liptovská Lúžna č. 481, keď ako zamestnávateľ ku dňu zahájenia výkonu inšpekcie dňa 26.11.2018 v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby obsluhu vyhradeného technického zariadenia tlakového skupiny Ba (kotel V. triedy) v zmysle vyhlášky č. 508/2009 Z. z. „Nízkotlakový teplovodný kotel na pevné palivo, výrobca Ján Šamata (Česká republika), v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120 kW, výstupná teplota 90 ° C, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa" vykonávala osoba s odbornou spôsobilosťou podľa § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 508/2009 Z. z., ktorej bol vydaný platný preukaz, nakoľko žalobca na výkon práce kuriča v kotolni na pevné palivo zaradil zamestnanca M. Q., F.. XX.XX.XXXX, ktorý nemal platný preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo a v čase zahájenia inšpekcie práce vlastnil kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať kvapalinové kotle V. triedy na plynné palivo.

5. Žalobné námietky žalobcu vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že M. Q., ktorý absolvoval výchovu a vzdelávanie na obsluhu kotla V. triedy, bol Inšpektorátom práce Banská Bystrica následne vydaný preukaz P0184-IBB/2015 TZ O P5 na činnosť: O - obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového, v rozsahu: b5 - kvapalinový kotel V. triedy na plynné palivo a zároveň mu bol vystavený aj iný preukaz P0184-IBB/2015 TZ O P5 na činnosť: O - obsluha

vyhradeného technického zariadenia tlakového, bez uvedenia rozsahu, je podľa názoru krajského súdu irelevantná. Ako vyplýva z administratívneho spisu, oba preukazy boli vydané Inšpektorátom práce Banská Bystrica toho istého dňa 27.10.2015, majú rovnaké číslo, v oboch je uvedený zhodný dátum záverečnej skúšky dňa 08.10.2015, oba boli vydané v zmysle § 16 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona č. 124/2006 Z. z., pričom v skrátenej verzii sa uvádza, že na základe výsledkov overenia odborných vedomostí je držiteľ tohto preukazu M. Q. oprávnený vykonávať činnosť O - obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového. V neskrátenej verzii označeného preukazu je navyše uvedený aj rozsah: b5 - kvapalinový kotol V. triedy na plynné palivo. Uvedené nič nemení na skutočnosti, že podľa Dokladu o overení odborných vedomostí ev. číslo: 0482/30/18/TZ/K zo dňa 10.12.2018, vydaného v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z., M. Q., F.. XX.XX.XXXX až dňa 03.12.2018 úspešne absolvoval overenie odborných vedomostí na činnosť: O - obsluha vyhradených technických zariadení tlakových, v rozsahu Skupina B, a/ kvapalinový kotol V. triedy na pevné a plynné palivo, na základe čoho mu až dňa 08.01.2019 bol Inšpektorátom práce Žilina vystavený preukaz P0001-IZA/2019 TZ O T5, P5 na obsluhu vyhradeného technického zariadenia tlakového v rozsahu b5 - kvapalinový kotol V. triedy na pevné palivo a b5 - kvapalinový kotol V. triedy na plynné palivo, pričom osobitne mu bol vystavený Inšpektorátom práce Žilina toho istého dňa 08.01.2019 aj preukaz č. P0002 IZA/2019 TZ O T5 na činnosť: O - obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového, iba v rozsahu: b5 - kvapalinový kotol V. triedy na pevné palivo. Tiež zo žiadosti zo dňa 08.10.2015, ktorú žalobca podal Inšpektorátu práce Banská Bystrica, nachádzajúcej sa v administratívnom spise, je zrejmé, že M. Q., F.. XX.XX.XXXX žiadal o vydanie preukazu na činnosť obsluha vyhradených technických zariadení - tlakové zariadenia - kurič V. triedy na plynné palivo a nie na kvapalinový kotol V. triedy na pevné palivo. S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj ďalšiu námietku žalobcu, že M. Q. v čase kontroly spĺňal všetky zákonné podmienky na obsluhu technického zariadenia tlakového, zaradeného do skupiny B podľa druhu, a teda i nízkotlakového teplovodného kotla na pevné palivo, výrobca Ján Šamata (Česká republika) v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120 kW, výstupná teplota 90 °C, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa, keďže absolvoval výchovu a vzdelávanie na obsluhu kotla V. triedy so zodpovedajúcim zákonným obsahom výchovy a vzdelávania a príslušnými témami odbornej prípravy a taktiež sa úspešne podrobil overeniu odborných vedomostí.

6. Vo vzťahu k námietke žalobcu, ktorou namieta, že technické zariadenia tlakové majú okrem iného spoločného menovateľa zdroj ohrozenia, ktorým je tlak ako taký, pričom technické zariadenie podľa druhu paliva nie je v žiadnej právnej norme definované, uvedené považoval krajský súd za irelevantné vo vzťahu k ust. § 16 ods. 5 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z., ktorý stanovuje, že v preukaze podľa odseku 1 písm. b) sa uvedenie činnosť, na ktorú sa preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b) vydáva a podľa potreby aj rozsah činnosti. Z ust. § 6 ods. 1 písm. o) zákona č. 124/2006 Z. z. vyplýva povinnosť zamestnávateľa v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zaraďovať zamestnancov na výkon práce nielen so zreteľom na ich zdravotný stav, schopnosti, vek, ale i kvalifikačné predpoklady a odbornú spôsobilosť podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie BOZP. Pri špeciálnych profesiách sa teda vyžaduje osobitná kvalifikácia, ktorá sa preukazuje príslušným oprávnením napríklad preukazom alebo osvedčením. Ust. § 3 písm. b) vyhlášky č. 508/2009 Z. z. uvádza, čo sa rozumie rozsahom preukazu na účely tejto vyhlášky, pričom ust. § 5 písm. d) zákona č. 124/2006 Z. z. stanovuje, čo sa uvedie v preukaze podľa odseku 1 písm. b) a okrem činnosti, na ktorú sa preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b) vydáva, je to podľa potreby aj rozsah činnosti. Stotožnil sa so záverom žalovaného, ktorý konštatoval, že preukazy na obsluhu kotlov V. triedy vzhľadom na rôzne druhy teplotného média (para, voda), sa diametrálne odlišujú a každý druh má iné zabezpečovacie zariadenia a rôzne druhy paliva (pevné, kvapalné, plynné, elektrická energia), z ktorých každý druh má iné nebezpečné vlastnosti, a preto sa preukazy nevzdávajú na celý možný rozsah, ktorý je potrebné vymedziť, pričom vymedzenie rozsahu činnosti priamo v preukaze je plne v súlade s ust. § 16 ods. 5 písm. b) zákona č. 124/2006 Z. z. S poukazom na vyššie uvedené nesúhlasil s námietkou žalobcu, že vymedzenie rozsahu činnosti v preukaze nemá oporu v právnych predpisoch Slovenskej republiky. Príloha 1 vyhlášky č. 508/2009 Z. z. uvádza rozdelenie technických zariadení podľa miery ohrozenia, pričom v I. časti rozdelenie technických zariadení tlakových sú rozdelené technické zariadenia tlakové podľa druhu do skupín A, B, C a nie podľa druhu paliva, ktoré sa používa na vykurovanie v kvapalinových kotloch V. triedy. Neobstojí

preto ani námietka žalobcu, že technické zariadenie podľa druhu paliva nie je v žiadnej právnej norme definované, z čoho žalobca vyvodil, že žalovaný konal nad rámec zákona, pričom jeho rozhodnutie považuje za nezákonné.

7. K namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného krajský súd uviedol, že je nepochybné, že žalobca na výkon práce kuriča v kotolni s kotlom na pevné palivo v prevádzke v Liptovskej Lúžnej č. 481 ku dňu vykonania inšpekcie práce dňa 26.11.2018 zaradil zamestnanca M. Q., ktorý v tom čase nemal platný preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo, pretože bol držiteľom len preukazu č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať iba kvapalinové kotly V. triedy na plynné palivo. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem iného tiež uviedol, že podľa skutkových zistení účastník konania (t.j. žalobca) požiadal o vydanie preukazu pre p. M.Š. Q. na činnosť: „Obsluha vyhradených technických zariadení - tlakové zariadenia (kurič V. triedy na plynné palivo) a Inšpektorát práce Banská Bystrica po úspešnom absolvovaní vzdelávacej aktivity dotknutého zamestnanca vydal v súlade s platnými právnymi predpismi kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol kurič p. M. Q. oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na plynné palivo. Už z uvedeného je zrejmé, prečo bola výchova a vzdelanie M. Q. do 03.12.2018, kedy absolvoval ďalšie overenie odborných vedomostí na činnosť: O - obsluha vyhradených technických zariadení tlakových v rozsahu: Skupina B, a/ kvapalinový kotol V. triedy na pevné a plynné palivo, nedostatočná práve na obsluhu kotla, ktorý sa ku dňu vykonania inšpekcie práce dňa 26.11.2018 nachádzal na prevádzke žalobcu v Liptovskej Lúžnej č. 481.

8. Poukazom na vyššie uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Správny súd napadnuté rozhodnutie z pohľadu žalobných bodov považoval za zákonné, námietky žalobcu ako nedôvodné, z ktorého dôvodu žalobu za aplikácie ust. § 190 SSP zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

9. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby kasačný súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Žiline ako aj rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhol priznať mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Žalobca úvodom svojej kasačnej sťažnosti citoval ust. § 6 ods. 1 písm. o), § 16 ods. 1 písm. a), § 16, zák. č. 124/2006 Z. z ako aj prílohu č. 1a. k uvedenému zákonu, § 3 písm. b), § 4 ods. 1,2, § 17 ods. 1 písm. a), § 15 vyhlášky č. 508/2009 Z.z. ako i bod I. bodu B. písm. a) prílohy č. 1 k uvedenej vyhláške ako aj § 1 vyhlášky č. 356/2007 Z.z. a prílohu č. 1 k uvedenej vyhláške, pričom uviedol, že M. Q., ktorý v čase kontroly vykonával obsluhu predmetného kotla, absolvoval výchovu a vzdelávanie na obsluhu kotla V. triedy u osoby oprávnenej na výchovu a vzdelávanie - v spoločnosti AJUVA Š+S a zo záznamovej knihy z výchovnej a vzdelávacej aktivity vyplýva, že jej obsahom boli i témy týkajúce sa všetkých druhov palív. Následne citoval ust. § 7 zák. č. 25/2006 Z. z. pričom konštatoval, že Inšpektorát práce Banská Bystrica v preukaze č. P0184-IBB/2015 TZ O P5 správne uviedol činnosť - obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového, avšak nad rámec zákona a hlavne prílohy č. 1 k vyhláške o technických zariadeniach uviedol rozsah technického zariadenia: kvapalinový kotol na plynné palivo, pričom táto skutočnosť nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení pretože v zmysle ust. § 3 písm. b) Vyhlášky o technických zariadeniach rozsahom preukazu sa rozumie druh vykonávanej činnosti (teda obsluha technického zariadenia) na technickom zariadení určenom podľa druhu (teda na technickom zariadení tlakovom), rozsahom technického zariadenia sa rozumie jeho zaradenie do príslušnej skupiny podľa miery ohrozenia (teda technické zariadenie zaradené do skupiny B). Zároveň mal za zrejmé, že technické zariadenia zaradené podľa druhu medzi technické zariadenia tlakové, majú okrem iného spoločného menovateľa - zdroj ohrozenia, ktorým je tlak ako taký bez ohľadu na spôsob vykurovania alebo na spôsob vyhrievania, pričom technické zariadenie podľa druhu paliva nie je v žiadnej právnej norme definované.

11. Namietal nedostatočné vysporiadanie sa s jeho žalobnými námietkami zo strany krajského súdu, ktorý len všeobecne bez vlastných úvah, skonštatoval, že správne orgány dostatočne a zrozumiteľne uviedli vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami ako aj vlastnú právnu úvahu k týmto dôvodom. Bez vlastných úvah vyhodnotil žalobné námietky ako nedôvodné stotožniac sa so závermi žalovaného. Taktiež považoval zo strany krajského súdu za nedostatočné vysporiadanie sa s jeho námietkou ktorú namietal zákonnosť rozsahu vystaveného preukazu, nakoľko nezdôvodnil, v zmysle akých zákonných ustanovení Inšpektorát práce Banská Bystrica zúžil rozsah ním vydaného preukazu, keďže inšpektorát práce bol oprávnený a právnymi predpismi zmocnený vydať M.P. Q. preukaz č. P0184-IBB/2015 TZ O P5 na činnosť - obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového v rozsahu - kvapalinový kotol V. triedy bez uvedenia spôsobu vykurovania alebo ohrievania a druhu paliva. Právny názor žalovaného s ktorým sa stotožnil aj krajský súd ohľadom toho, že preukazy na obsluhu kotlov V. triedy sa vzhľadom na rôzne druhy teplotného média diametrálne odlišujú a každý má iné zabezpečovacie zariadenia a rôzne druhy paliva z ktorých má každý druh iné nebezpečné vlastnosti považoval za nesprávny, neprípustná a nezákonný, nakoľko nemá oporu v zákonných predpisoch. Uvedený názor žalobcu podporuje aj právna úprava týkajúca sa výchovy a vzdelávania osôb na obsluhu kotlov I. až IV. triedy, ktorá svojim obsahom výchovy a vzdelávania, príslušnými témami odbornej prípravy a obsahom overenia odborných vedomostí žiadateľa o vydanie preukazu na činnosť obsluhy vyhradených technických zariadení - tlakových zariadení nerozlišuje medzi rôznymi druhmi paliva, pretože žiadateľ o vydanie preukazu na činnosť obsluhy kvapalinový kotol V. triedy na pevné palivo a aj žiadateľ o vydanie preukazu na činnosť obsluhy kvapalinový kotol V. triedy na pevné palivo absolvujú rovnakú výchovu a vzdelávanie, s tými istými témami, počtami hodín a rovnaké overenie odbornej spôsobilosti, čiže ktorýkoľvek takýto žiadateľ je spôsobilý obsluhovať akýkoľvek kvapalinový kotol V. triedy, bez ohľadu na druh paliva.

12. Žalobca vzdelávanie pri získaní preukazu na obsluhu kotlov V. triedy považuje za všeobecné, následne zamestnávateľ pred zaradením zamestnanca na obsluhu kotla V. triedy tohto oboznámi s návodmi na obsluhu konkrétneho výrobku (aj s ohľadom na typ paliva), čím je splnená povinnosť zamestnávateľa oboznámiť zamestnanca so zásadami bezpečnej práce, zásadami ochrany zdravia pri práci, zásadami bezpečného správania na pracovisku a s bezpečnými pracovnými postupmi v zmysle návodov na obsluhu zariadenia, ktoré bude zamestnanec obsluhovať.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

13. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu zo dňa 03.05.2022 v plnej miere stotožnil s rozsudkom krajského súdu o zamietnutí žaloby a tento považoval za vecne správny a legitímny.

14. Žalovaný upriamil pozornosť kasačného súdu na znenie ust. § 16 ods. 5 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z., konkrétne na jeho druhú vetu v zmysle ktorého v preukaze, osvedčení alebo doklade podľa ods. 1 písm. b) sa uvedie činnosť, na ktorú sa preukaz, osvedčenie alebo doklad podľa odseku 1 písm. b) vydáva a podľa potreby aj rozsah činnosti. V tej súvislosti dal s odkazom na zákonnú dikciu § 16 ods. 5 písm. d) zák. č. 124/2006 Z.z. do pozornosti kasačnému súdu, že preukazy na obsluhu kotlov V. triedy vzhľadom na rôzne druhy teplotného média (para, voda) sa diametrálne odlišujú a každý druh má iné zabezpečovacie zariadenia a rôzne druhy paliva (pevné, kvapalné, plynné, elektrická energia), z ktorých každý druh má iné nebezpečné vlastnosti, sa nevydávajú na celý možný rozsah, a preto je potrebné ich rozsah vymedziť vo vydávanom preukaze. Na základe uvedeného vymedzenie rozsahu činnosti priamo v preukaze vydaného zamestnancovi p. M. Q. (držiteľ preukazu) na činnosť: O-obsluha vyhradeného technického zariadenia tlakového, v rozsahu b5 - kvapalinový kotol V. triedy na plynné palivo, je plne v súlade s ust. § 16 ods. 5 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z.

15. Skonštatoval, že podľa skutkových zistení požiadal žalobca o vydanie preukazu pre p. Q. na činnosť: "Obsluha vyhradených technických zariadení - tlakové zariadenia (kurič V. triedy na plynné palivo) a Inšpektorát práce Banská Bystrica po úspešnom absolvovaní vzdelávacej aktivity dotknutého zamestnanca vydal v súlade s platnými právnymi predpismi kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol kurič H.. Q. oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na

plynné palivo, nie však na pevné palivo. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

17. Podľa ust. § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

18. Podľa ust. § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je nedôvodná.

20. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 30S/60/2020-80 zo dňa 15. decembra 2021, ktorým krajský súd žalobu žalobcu zamietol.

21. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu.

22. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. PO/BEZ/2020/2900, O-53/2020 zo dňa 18.03.2020, ktorým podľa ust. § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina, č. k. IPZA_KHIP/ROZ/2020/1033-270 zo dňa 07.01.2020. Prvostupňovým rozhodnutím Inšpektorát práce v Žiline uložil podľa § 19 ods.2 písm. a) bod 2, zákona č. 125/2006 Z. z. a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov žalobcovi pokutu vo výške 1 500,- Eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 125/2006 Z. z., ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. a) v nadväznosti na § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 až 4 zákona č. 125/2006 Z. z., ktorý bol vykonaný v dňoch 26.11.2018, 13.12.2018, 17.01.2019 u účastníka konania na kontrolovanej prevádzke Liptovská Lúžna č. 481 a na inšpektoráte práce, spočívajúce v porušení: § 6 ods. 1 písm. o) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 508/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, spočívajúce v tom, že účastník konania ako zamestnávateľ ku dňu zahájenia výkonu inšpekcie práce 26.11.2018 v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby obsluhu vyhradeného technického zariadenia tlakového skupiny Ba (kotel V triedy) v zmysle vyhlášky č. 508/2009 Z. z. „Nízkotlakový teplovodný kotol na pevné palivo, výrobca Ján Šamata (Česká republika), v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120 kW, výstupná teplota 90 ° C, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa" nachádzajúci sa na prevádzke účastníka konania Liptovská Lúžna č. 481, vykonávala osoba s odbornou spôsobilosťou podľa § 17 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 508/2009 Z. z.,

ktorým bol vydaný platný preukaz, nakoľko účastník konania na výkon práce kuriča v kotolni na pevné palivo zaradil zamestnanca M. Q. (F.. XX.XX.XXXX), ktorý nemal platný preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo (kurič v čase zahájenia inšpekcie práce vlastnil kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na plynné palivo).

23. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 SSP)

24. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 194 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach a vo veciach správneho trestania správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

25. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci konania o kasačnej sťažnosti skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ako aj konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného v oboch stupňoch. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a druhej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil

dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Najvyšší správny súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom v zásadnej otázke týkajúcej sa porušenia povinnosti ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. o) zák. č. 124/2006 Z. z. zo strany žalobcu za správne a súladné so zákonom.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

27. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

28. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

29. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

30. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

31. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

32. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd konštatuje: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e racione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť

štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona".

33. Zák. č. 124/2006 Z .z. v znení zák. č. 378/2015 Z. z. ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia z práce.

34. Medzi základné povinnosti zamestnávateľa patrí o.i. zaraďovať zamestnancov na výkon práce so zreteľom na ich zdravotný stav, najmä na výsledok posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, 6aa) schopnosti, na ich vek, kvalifikačné predpoklady a odbornú spôsobilosť podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nedovoliť, aby vykonávali práce, ktoré nezodpovedajú ich zdravotnému stavu, najmä výsledku posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnostiam, na ktoré nemajú vek, kvalifikačné predpoklady a doklad o odbornej spôsobilosti podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (§ 6 ods. 1 písm. o) citovaného zákona)

35. Ustanovenie § 16 zák.č. 124/2006 Z.z. rámcovo upravuje problematiku odbornej spôsobilosti na obsluhu určených pracovných prostriedkov a vykonávania určených pracovných činností ustanovených právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Fyzická osoba môže obsluhovať určený pracovný prostriedok a vykonávať určené pracovné činnosti ustanovené právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pri jeho prevádzke len na základe: a) platného preukazu na vykonávanie činnosti alebo platného osvedčenia na vykonávanie činnosti vydaného: - príslušným inšpektorátom práce, ak ide o činnosť uvedenú v prílohe č. 1a písm. a) až g), i) až k) a m) (§16 ods. 1 citovaného zákona). Ďalej sú v ustanovení § 16 definované podmienky na vydanie dokladov o odbornej spôsobilosti, pričom v preukaze sa o.i. uvedie činnosť, na ktorú sa preukaz vydáva, a podľa potreby aj rozsah činnosti (§ 16 ods. 5 písm. d) citovaného zákona).

36. Vyhláška č. 508/2009 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci s technickými zariadeniami tlakovými, zdvíhacími, elektrickými a plynovými a ktorou sa ustanovujú technické zariadenia, ktoré sa považujú za vyhradené technické zariadenia, ako podzákonný právny predpis obsahuje podrobnejšiu právnu úpravu niektorých špecifických oblastí bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na jej vydanie bol na základe splnomocňujúceho ustanovenia § 30 zák. č. 124/2006 Z .z. splnomocnené Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

37. Podľa ust. § 15 ods. 1 Vyhlášky, odborná spôsobilosť na obsluhu vyhradeného technického zariadenia podľa § 17 ods. 1 a 2 sa preukazuje preukazom na vykonávanie činnosti a odborná spôsobilosť na vykonávanie činností podľa § 16 ods. 1, § 18 ods. 1 a § 19 písm. b) až e) sa preukazuje osvedčením na vykonávanie činnosti (ďalej len "osvedčenie")

38. Podľa ust. § 15 ods. 2 Vyhlášky, odborné vedomosti osoby na obsluhu vyhradeného technického zariadenia podľa § 17 ods. 1 overuje oprávnená právnická osoba a preukaz jej vydáva príslušný inšpektorát práce. 8b) Odborné vedomosti viazača bremien podľa § 17 ods. 2 overuje a preukaz mu vydáva fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má oprávnenie podľa § 27 ods. 3 zákona (ďalej len "osoba oprávnená na výchovu a vzdelávanie").

39. Podľa ust. § 15 ods. 5 Vyhlášky, fyzická osoba môže obsluhovať vyhradené technické zariadenie podľa odseku 2 a vykonávať činnosť na vyhradenom technickom zariadení podľa odsekov 3 a 4 v rozsahu vydaného preukazu alebo osvedčenia. Fyzická osoba s preukazom na obsluhu parného a kvapalinového kotla podľa § 17 ods. 1 písm. a) príslušnej triedy môže obsluhovať aj parný a kvapalinový kotol podľa § 17 ods. 1 písm. a) nižšej triedy, ak ide o kotol s rovnakým druhom paliva a rovnakým druhom pracovnej látky. Fyzická osoba s osvedčením na opravu parného a kvapalinového

kotla podľa § 18 ods. 1 písm. a) príslušnej triedy môže opravovať aj parný a kvapalinový kotol podľa § 18 ods. 1 písm. a) nižšej triedy, ak ide o kotol s rovnakým druhom paliva a rovnakým druhom pracovnej látky.

40. Podľa § 3 písm. b) Vyhlášky, rozsahom preukazu alebo osvedčenia sa na účely tejto vyhlášky rozumie druh vykonávanej činnosti na technickom zariadení podľa druhu a rozsahu technického zariadenia rozdeleného do skupín podľa miery ohrozenia,

41. Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, druhy technických zariadení sa rozdeľujú podľa miery ohrozenia do skupiny A, skupiny B alebo skupiny C. V skupine A sú technické zariadenia s vysokou mierou ohrozenia, v skupine B sú technické zariadenia s vyššou mierou ohrozenia a v skupine C sú technické zariadenia s nižšou mierou ohrozenia. Rozdelenie technických zariadení je uvedené v prílohe č. 1.

42. Podľa prílohy č. 1 bod B. písm. a) Technické zariadenia tlakové skupiny B podľa druhu sú vykurované alebo inak vyhrievané zariadenie s rizikom prehriatia určené na výrobu pary s menovitým tlakom do 0,05 MPa vrátane alebo na ohrev kvapaliny pri teplote nižšej, ako je bod varu pri tlaku 0,05 MPa, s menovitým tepelným výkonom nad 100 kW (V. trieda),

43. Zo skutkových okolností bolo zrejmé a uvedené nebolo ani sporné, že na prevádzke žalobcu v Liptovskej Lužnej č. 481 bolo umiestnené vyhradené technické zariadenie tlakové skupiny Ba (kotol V. triedy) Nízkotlakový teplovodný kotol na pevné palivo, výrobca Ján Šamata (Česká republika), v.č. 201, rok výroby 2007, výkon 120kW, výstupná teplota 90oC, najvyšší pracovný tlak 0,25 MPa. Obsluhu uvedeného vyhradeného technického zariadenia vykonával zamestnanec žalobcu M. Q., ktorý v čase kontroly vlastnil kuričský preukaz č. P0184 IBB/2015 TZ O P5, na základe ktorého bol oprávnený obsluhovať kvapalinové kotly V. triedy na plynné palivo.

44. Podľa názoru žalovaného menovaný zamestnanec žalobcu nebol v čase vykonania kontroly odborne spôsobilý tento kotol obsluhovať, nakoľko nemal preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo. Žalobca s uvedeným nesúhlasil a namietal, že žalovaný nad rámec zákona uviedol rozsah technického zariadenia - kvapalinový kotol na plynné palivo, pričom technické zariadenie nie je podľa druhu paliva v žiadnej právnej norme definované.

45. Najvyšší správny súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zameral svoju pozornosť zásadným námietkam sťažovateľa - žalobcu, predovšetkým na posúdenie zásadnej otázky, či bolo vymedzenie rozsahu technického zariadenia žalovaným v rozpore so zákonom, keď na obsluhu kotla umiestneného v prevádzke žalobcu bolo potrebné vlastniť preukaz na obsluhu kotla V. triedy na pevné palivo a nepostačoval preukaz ktorý v čase vykonania kontroly vlastnil zamestnanec žalobcu na obsluhu kvapalinového kotla V. triedy na plynné palivo. Taktiež, či je dôvodná jeho námietka o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu.

46. Právny názor žalovaného prezentovaný v odôvodnení jeho rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, považuje kasačný súd za správny. Žalovaný vychádzajúc z ust. § 16 ods. 5 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. vymedzenie rozsahu činnosti v preukaze považuje za nevyhnutné vzhľadom na rôzne druhy teplonosného média a rôzne druhy paliva. Činnosťou je obsluha vyhradeného technického zariadenia podľa jeho druhu a rozsahu. V zmysle vyhlášky, ktorou nemožno upraviť spoločenské vzťahy v rozpore so zákonom (v danom prípade so zák.č. 124/2006 Z.z.), logickým výkladom § 15 ods. 5 druhej vety Vyhlášky argumentom a contrario možno dospieť k správnosti záveru žalovaného o zákonnosti vymedzenia rozsahu činnosti (oprávnenia) v preukaze, a to najmä poukazom na skutočnosť, že držiteľ preukazu na obsluhu parného a kvapalinového kotla príslušnej triedy môže obsluhovať aj parný a kvapalinový kotol nižšej triedy, avšak jedine ak ide o kotol s rovnakým druhom paliva a s rovnakým druhom pracovnej látky. Uvedené platí za predpokladu totožnosti druhu paliva a druhom pracovnej látky v opačnom prípade nie je obsluha kotla s iným druhom paliva a pracovnej látky možná. Ak teda platí, že je možné obsluhovať kotol príslušnej triedy (vždy nižšej) s rovnakým druhom paliva a pracovnej látky, tak zároveň platí, že nie je možné obsluhovať kotol príslušnej triedy s rôznym druhom paliva. V našom prípade kotol na pevne palivo, nemôže obsluhovať osoba s

preukazom vydaným na obsluhu kotla V. triedy na plynne palivo. Uvedený výklad je podľa názoru kasačného súdu v súlade aj so samotným účelom zákona, ktorého cieľom je minimalizovanie rizík v pracovnej činnosti zamestnancov, ktoré spôsobujú vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania alebo iných poškodení zdravia z práce. Teda, aby sa predchádzalo negatívnym vplyvom nielen na zamestnancov, na podklade nedostatočnej odbornej spôsobilosti na obsluhu vyhradených technických zariadení s vyššou mierou ohrozenia.

Nemožno preto súhlasiť s názorom žalobcu o nedostatku opory v zákone. Na správnosti názoru žalovaného nemení nič ani poukazovanie žalobcu na absolvovanie výchovy a vzdelávania na obsluhu kotla V. triedy, ktorej obsahom boli témy týkajúce sa všetkých druhov palív, pokiaľ bol preukaz vydaný v rozsahu činnosti - kvapalinový kotol V. triedy na plynne palivo. Za zmienku stojí aj skutočnosť, že žalobca ešte v priebehu kontroly odstránil zistené porušenie, keď svojmu zamestnancovi M. Q. zabezpečil požadovanú odbornú spôsobilosť na obsluhu kvapalinových kotlov V. triedy na pevné palivo.

47. Kasačný súd nesúhlasí s názorom žalobcu o nedostatočnom vypořiadaní sa s jeho žalobnými námietkami krajským súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, ktorý považoval za dostatočne zrejmý a správny vychádzajúci z dostatočne zisteného skutkového stavu s odkazom na relevantnú právnu úpravu a s uvedením vlastnej právnej úvahy. Taktiež sa dostatočne zrozumiteľne a jasne vysporiadal so žalobnými námietkami žalobcu, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné z dôvodov uvedených v bode 10 až 12 rozsudku. Kasačný súd sa zamerl najmä na posúdenie dôvodnosti kasačnej námietky ohľadne nedostatočného zdôvodnenia žalobnej námietky zo strany krajského súdu o tom, v zmysle akých zákonných ustanovení Inšpektorát práce Banská Bystrica zúžil rozsah ním vydaného preukazu a túto vyhodnotil ako nedôvodnú. V bode 11 odôvodnenia rozsudku krajského súdu dáva tento odpoveď na otázku rozsahu činnosti uvedenú v preukaze s odkazom na jej zákonný podklad a to ust. § 16 ods. 5 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z. Nesúhlas žalobcu s právnym posúdením, či už žalovaného alebo krajského súdu, nezakladá dôvod k súhlasu s nedostatočným zdôvodnením tejto žalobnej námietky, pokiaľ jej zdôvodnenie vychádza z logických argumentov a relevantných záverov majúcich podklad v uvedených ustanoveniach právnych predpisov. Podporný argument správnosti právneho názoru žalobcu ohľadne všeobecného vzdelania pri získaní preukazu na obsluhu kotlov V. triedy nie je spôsobilý vyvrátiť právne posúdenie žalovaného a krajského súdu. Hoci aj možno považovať časť vzdelávania a odbornej prípravy za všeobecnú určujúcim pre overovanie odbornej spôsobilosti je hlavne rozsah činnosti, ktorý sa uvádza už v samotnej prihláške k vzdelávaniu a následne aj rozsah činnosti uvedený na preukaze.

48. Vychádzajúc z právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalobcom vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods.1, písm. g/ SSP, vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybniť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú zamietol.

49. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi (sťažovateľovi), ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP)

50. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.